

« zurück blättern vor »

HURTOWAĆ v. imp., ab 1588; auch *hortować*, *ortować*, *urtować*. **1)** ‘Vieh in Herden auf dem Feld halten; Ackerdüngen durch Herdenhaltung’ – ‘trzymać bydło w stadzie na polu; nawozić pole przez trzymanie na nim bydła’: (1588) 1644 Gostom.Ek. 126, L *Owczarzów powinność, aby pola ortowali abo burtowali, z mieysca na mieysce pomykaniem się*. ◦ (1675) 1679 Haur Ek. 178, L *Owcami urtują role i ogrody; ale też i rogatym bydłem*. ◦ (1689) 1693 Haur Sk. 63, L *Bydłem swoje hurtują pola z mieysca na mieysce coraz pomykając się*. ◦ 1777–1779 Kluk Rośl. 3 173, L *Hortowanie owiec iest to, kiedy latem na noc nie zapędzają się do owczarni, ale nocują na ugorze, ogrodzone sztukami płotu, do przewożenia zdatnemi. Podobnym sposobem hortować można rogaciznę*. ◦ [LBel.] 1789 Zool.Nar. 362, L *Gnóy owczy użyteczny do hurtowania czyli sprawiania roli*. – L, SWIL, SW. **2)** ‘Großhandel treiben’ – ‘prowadzić handel hurtowy’: [hapax] (1853) 1898 Kalin.Galic. 112, DOR *Patent z roku 1789 orzekł, że żydzi po wsiach ani w własnych domach szynkować, ani hurtować nie mogą*. – nur DOR (przestarz.). ◦ **Var:** *hortować* v. imp., [hapax] 1777–1779 Kluk Rośl. 3 173, L – L, SW; *hurtować* v. imp., (1689) 1693 Haur Sk. 63, L – L, SWIL, SW, DOR (przestarz.); *ortować* v. imp., (1588) 1644 Gostom.Ek. 126, L – L, SW (m.u.); *urtować* v. imp., (1675) 1679 Haur Ek. 178, L – L, SW (m.u.). ◦ **Etym:** **1)** mhd. *hürten*; *hurten* v., ‘etw. ansammeln’, LEX. **2)** nhd. *hürden* v., ‘Hürden flechten’, GRI, nur für Inh. 1. ◦ **Konk:** †*burtować*. ❖ Das Verb kann eine polnische Ableitung von †*hurt* sein. Vgl. auch †*burtować*.

« zurück blättern vor »